

“Wij zijn zeer gecharmeerd van de ontwikkelingsgerichte peer review”

Academische opleidingsschool ROSRijnland (vo) deed mee aan de ‘pilot peerreviews’. Het partnerschap werkt naar aanleiding daarvan aan de aanscherping van het kwaliteitsbeleid, maar ontdekte ook een aantal succesfactoren van de peer review. “We hebben bijvoorbeeld geleerd dat het belangrijk is dat je van tevoren kiest voor een duidelijke focus”, vertelt Leontine van den Berg, programmaleider van ROSRijnland.

Als Leontine terugkijkt constateert ze allereerst dat de ontwikkelingsgerichte peer review een waardevolle manier is om te werken aan kwaliteitsverbetering. “Dat geldt zowel voor het ontvangende als voor het bezoekende partnerschap, want het is leerzaam om feedback te krijgen, maar het is ook heel waardevol om te zien en te horen hoe anderen het doen. Doordat je zelf invloed hebt op de samenstelling van het panel, kun je kiezen voor mensen die qua expertise aansluiten bij je ontwikkelpunten.”

Less is more

Maar ook de voorbereiding van de peer review was leerzaam, vertelt Leontine. “Vooraf hebben we onszelf, met de verschillende geledingen binnen onze opleidingsschool, aan het kwaliteitskader getoetst. Op basis daarvan constateerden we allereerst dat onze opleidingsschool voldoet aan de basiskwaliteit, dus dat was al een mooie eerste opbrengst.”

Daarnaast leverde dit interne proces drie ontwikkelpunten op, waar de peer review zich op zou richten: het ROS-profiel (een duidelijk gezicht naar buiten toe), de samenwerking binnen het partnerschap, en de kwaliteitszorg. Achteraf stelt Leontine vast dat dit allemaal bij elkaar wat veel is geweest. “We hebben geleerd: less is more! Als je teveel punten wilt bespreken, blijft het gesprek wat oppervlakkig en ontbreekt de diepgang. We hebben dan ook afgesproken dat we ons de volgende keer focussen op één ontwikkelpunt, zodat je die leervraag dan ook echt goed kunt uitdiepen.”

Vergelijkbare context

Een ander punt dat volgens Leontine aandacht verdient, is dat partnerschappen die elkaar visiteren in een vergelijkbare context functioneren. Zij visiteerde zelf een partnerschap in het primair onderwijs en – hoewel het zeker interessant was – merkte ze dat er heel wat zaken ‘sector-eigen’ zijn, waardoor het lastiger is om van elkaar te leren. “Al kan ik me ook voorstellen dat het juist zinvol kan zijn om bijvoorbeeld iemand uit het mbo in het panel te hebben,” nuanceert Leontine, “omdat je ontwikkelpunt betrekking heeft op iets waarin het mbo verder is. Het hangt af van je leervraag, maar ik denk dat het meestal leerzamer is als de visitatiepartners in dezelfde sector werken.”

Ook is het makkelijker om van elkaar te leren als de omvang van de partnerschappen enigszins overeenkomt, denkt Leontine. “In ons partnerschap participeren er 7 opleidingen en 5 schoolbesturen. Ik denk dat je meer uit de visitatie kunt halen als je met een opleidingsschool te maken hebt die die complexe setting kent en snapt wat daarbij komt kijken.”

Interne peer reviews

De peer review heeft geleid tot een aantal ontwikkelingen, vertelt Leontine. “Een werkgroep gaat bekijken hoe ons beleid in de scholen wordt geconcretiseerd en wat er moet worden uitgewerkt. Daarnaast ga ik, onder meer op basis van de uitkomsten van de werkgroep, samen met een collega aan de slag om het kwaliteitsbeleid aan te scherpen. We willen komen tot een structuur die ons allen meer zicht geeft op de opleidingspraktijk in de scholen en op de kwaliteit daarvan.”

In ieder geval zal de peer review een plaats innemen in de kwaliteitszorgcyclus. En niet alleen omdat dat moet. “We zijn zeer gecharmeerd van de kwalitatieve peer review”, zegt Leontine. “Daarom gaan we volgend jaar met de ROS-scholen ook interne peer reviews organiseren. Ook dat is voortgekomen uit onze ervaringen in de pilot.”